

ANTONÍN SLAVÍČEK
KOUT V ZAHRADĚ
olej na plátně,
fixováno na kartonu 31 x 21 cm

(6 stran)

ANTONÍN SLAVÍČEK
KOUT V ZAHRADĚ
olej na plátně,
fixováno na kartonu 31 x 21 cm
značeno vpravo dole : Strádonice (?) 8. VI.
99.

A-Slavíček, posuzovaná práce

špatně čitelná signatura barevně upravená

Půvabný obrázek vykazuje všechny znaky Slavíčkovy stylu. V jeho - dnes již dobře zmapovaném díle - najdeme řadu paralel. Následně uvádím některé z nich.

A.Slavíček, Za humny, GMU Roudnice A. Slavíček, V sadě, Rybná n Zd.

Opravdu blízko je posuzované práci obraz V sadě (olej, plátno 111 x 89 cm) dnes v majetku obce Rybná nad Zdobnicí, datovaný kolem roku 1900. Druhý obraz - Za humny (tempera, papír 47 x 64 cm) je ve sbírce GMU Roudnice pod inventárním číslem 0 35 a je datován rokem 1895.

Právě v tomto rozmezí vznikl podle datování v signatuře 1899 i náš obrázek. Byla to doba plná šťastného očekávání. Slavíčkův milovaný profesor Julius Mařák byl v

tu dobu již ve vysokém věku a nemocen (zemřel na počátku zimy v roce 1899) a Slavíček očekával, že bude jmenován profesorem na jeho místo. Vyřešily by se tím jeho majetkové poměry a on by měl klid na uměleckou práci.

Slavíček nakonec to místo nedostal a musel řešit rodinou situaci jinak. Koupil za věno své ženy a za svůj dědický podíl po otci činžovní dům na Letné v Dobrovského ulici č 646. Tam se s rodinou přestěhoval, zařídil si tam atélier ve dvoře.

Obrátil se ke hledání krajiny, nejprve v Železných horách potom v Kameničkách a okolí a ke konci života odešel za farářem Selicharem do Rybné, kde ho zastihl záchvat mrtvice při koupání. Byl v péči nejlepších lékařů v Praze. Když pochopil, že se jeho zdravotní situace nadá vyřešit zvolil dobrovolnou smrt.

Podle mého názoru je posuzovaný obraz Kout v zahradě (olej na plátně fixováno na kartonu 31 x 21 cm) lůbeznou prací Antonína Slavíčka v níž si zálibně pohrává s bohatstvím a půvabem prostých květin. Vznikla v období Slavíčkovy rodinného i pracovního štěstí a je to z ní znát.

V Praze, 23. srpna 2020

Jana Orliková

Stručný životopis autora:

Antonín Slavíček patřil vedle Františka Kavána k nejnadanějším krajinářům Mařákovy školy na pražské Akademii. Byl výraznou lidskou osobností, která se nedá zařadit do žádné škatulky. Cílem jeho malířského snažení byla umělecká i lidská pravdivost. Již v době studia vytvářel zralé obrazy a po smrti

Mařákově (1899) jej na rok zastoupil v profesorské funkci na škole. Jeho mandát nebyl prodloužen a vynikající Mařákova krajinářská speciálka na Akademii zanikla. První Slavíčkovy vrcholné období je ohraničeno lety 1895 - 1901. V té době vznikaly obrazy velkých formátů přitakávající životu v radosti z krásy slunce prozařujícího korunami stromů, z odrazů světla ve vesnickém potoce, z krásy kvetoucích luk a stromů. Jejich protiváhou byla melancholická plátna podzimního zmaru, barevných harominií uvadajících listů v březovém lese a mlhavých rán. Od roku 1901 po dva roky procházel krizí, způsobenou tím, že nebyly uznány jeho pedagogické schopnosti a že ztratil naději na pravidelný profesorský příjem, který by mu umožnil nerušenou práci. Krize neměla však jen tento velmi podstatný důvod, ale byla způsobena také tím, že Slavíček svým geniálním výtvarným instinktem tušil, že to co našel v období první zralosti nelze do nekonečna dále rozvíjet bez nebezpečí opakování a uměleckého ustrnutí. I v této době namaloval řadu vynikajících obrazů, především z Prahy a z krajiny kolem Hostiřova.

V roce 1903 začal zajíždět do Železných hor a na Českomoravskou vysočinu. Od roku 1903 do roku 1905 jezdí každý rok na mnoho měsíců do Kameniček, kde se završuje jeho druhé vrcholné období v obrazech větrného, malebného kraje i jeho vesniček. Paralelně s tím vzniká v Praze řada obrazů staré Prahy, které věnoval svou pozornost v následujících letech. Jeho vztah k rodnému městu byl manifestován řadou drobných i větších obrazů, které řadíme k malířským skvostům té doby. Z tohoto podhoubí potom vznikly další monumentální obrazy Prahy. Především Praha od Ládví a Praha z Letné malované v roce 1908. V témže roce začal malovat Katedrálu Sv. Víta. Monumentální hold krásné stavbě nedokončil, protože v létě roku 1909 byl raněn mrtvicí a na počátku roku 1910 dobrovolně odešel ze života. V posledních letech namaloval ještě řadu obrazů intimního ražení - Kostace, Pivoňky, řadu krajin mezi nimiž vynikají barevnou i životní krásou poslední nedokončené obrazy z Německé Rybné. Slavíček byl spolu s Preislerem největší osobností generace devadesátých let. Ve svém díle poslechl svůj geniální výtvarný instinkt a vytvořil si osobitý styl inspirovaný impresionismem. Nikdy však nepřijal do důsledků estetiku impresionismu. Věren české tradici chtěl aby obraz vypovídal o něčem více než jen o okouzlení zraku. Jeho předčasná smrt byla tragickým ochuzením českého umění na počátku 20. století.

Výběrová bibliografie

Jana Orlíková, Miroslava Hlaváčková, *Antonín Slavíček 1870 - 1910*, Praha 2004

R.Prahl, M. Rakušanová, K.Srp, P. Wittlich, *Antonín Slavíček 1870*

- 1910, Praha 2004

Jan Tomeš, *Antonín Slavíček*, Praha 1973 (Malá galerie)

Jan Tomeš, *Antonín Slavíček*, Praha 1966 (oeuvre katalog)

Ladislav Marek, *Dopisy Antonína Slavíčka Františku Markovi*,
Umění 1964, s. 46 - 62

M.Hovorková, L.Karlíková, J.

Kotalík, *Antonín Slavíček*, katalog výstavy, Praha 1961

V.V.Štech, *Čtení o Antonínu Slavíčkovi*, Praha 1961

Luboš Hlaváček, *Kresby Antonína Slavíčka*, *Umění* 1960, s. 493 -
514

Dopisy 1954 - Vítězslav Nezval (ed.), *Antonín Slavíček, Dopisy*,
Praha 1954

František Kovárna, *Antonín Slavíček*, Praha 1930

Otokar Nejedlý (ed.), *Vybrané listy Antonína Slavíčka*, Praha
1930

Alois Kalvoda, *Krajinář Ant. Slavíček, Dílo*, r.VIII, 1910, s. 113 -
130

M.Jiránek (ed.), Ada Hodačová-Gollová, J.Herben, *Antonín Slavíček*
/ Výbor z jeho díla, Praha 1910